

392

U S T A W A

z dnia 28 czerwca 1939 r.

o zmianie niektórych przepisów w sprawach pracowniczych na ziemiach odzyskanych, włączonych do województwa śląskiego.

Art. 1. Do czasu jednolitego unormowania sprawy przedstawicielstwa pracowniczego w zakładach pracy, działalność rad zakładowych na obszarze ziem odzyskanych, włączonych do województwa śląskiego, normować będą przepisy, stosowane w tym zakresie w gór-

nośląskiej części województwa śląskiego, jeżeli ustawa niniejsza nie stanowi inaczej.

Art. 2. (1) Zamiast komisyj pojednawczo-rozjemczych, przewidzianych w przepisach, określonych w art. 1, tworzy się komisję rozjemczą, składającą się z obwodowego inspektora pracy, jako przewodniczącego oraz dwóch ławników — jednego ze strony pracodawców, drugiego ze strony pracowników. Ławników powołuje okręgowy inspektor pracy spośród osób, odpowiadających warunkom, przewidzianym dla ławników sądów pracy i będących przedstawicielami pracodawców i pracowników.

(2) Podstawą zaskarżenia orzeczenia komisji rozjemczej mogą być tylko zarzuty:

- 1) przekroczenia przez komisję swej właściwości;
- 2) pogwałcenia formalności postępowania, jeżeli uchybienia te mogły wpłynąć stanowczo na wynik sprawy;
- 3) naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

(3) W przypadkach, wymienionych w ust. (2), służy w terminie dwutygodniowym od dnia ogłoszenia orzeczenia odwołanie do sądu pracy, właściwego dla siedziby obwodowego inspektora pracy, a do czasu powołania sądu pracy — do sądu okręgowego. Sąd pracy (sąd okręgowy) wyrokiem bądź uchyla orzeczenie komisji rozjemczej i zwraca sprawę komisji do ponownego rozpatrzenia, bądź odwołanie oddala. Od wyroku sądu pracy (sądu okręgowego) nie ma środków odwoławczych. Komisja rozjemcza jest związana wykładnią prawa, zawartą w wyroku sądu pracy (sądu okręgowego). Prawomocne orzeczenie komisji rozjemczej jest tytułem egzekucyjnym. Klauzulę wykonalności nadaje sąd pracy (sąd okręgowy).

(4) Postępowanie przed komisją rozjemczą jest wolne od kosztów i opłat. W postępowaniu sądowym, przewidzianym w ust. (3), stosuje się przepisy o kosztach sądowych w sprawach, wszczętych przed sądami pracy.

(5) Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu ustala w drodze zarządzeń wynagrodzenie członków komisji oraz wysokość diet i kosztów podróży, a także sposób pokrycia przez Skarb Państwa wydatków, związanych z działalnością komisji.

Art. 3. (1) Z majątku b. okręgowej rady górniczej oraz z majątku pracowniczych organizacji zawodowych, które działały na obszarze ziem wymienionych w art. 1, a zostały rozwiązane przez władze polskie, tworzy się osobny fundusz, mający osobowość prawną. Fundusz ten służyć będzie celom samopomocowym, opiekuńczym i kulturalno-oświatowym pracowników ziem wymienionych w art. 1.

(2) Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej, wydane w porozumieniu z Ministrami

Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, określa organizację funduszu, skład jego władz i współudział w nich przedstawiciele pracodawców i pracowników, jak również zasady zarządzania należącym doń majątkiem.

(3) Przepisanie na rzecz funduszu prawa własności nieruchomości, należących do b. okręgowej rady górniczej i pracowniczych organizacji zawodowych (ust. (1)) oraz przysługujących im praw rzeczowych na nieruchomościach, następuje na podstawie ustawy niniejszej, na wniosek władz funduszu, przy czym datę przeniesienia tych praw ustala się na dzień 11 października 1938 r. Postępowanie z tym związane wolne jest od wszelkich opłat.

(4) Akty prawne, dokonane od dnia 11 października 1938 r. z naruszeniem przepisów ust. (3), są nieważne. Spłaty długów, zabezpieczonych hipotecznie, dokonane w dobrej wierze na rzecz b. okręgowej rady górniczej lub pracowniczych organizacji zawodowych (ust. (1)) przed wejściem w życie ustawy niniejszej, zwalniają dłużnika od zobowiązań w granicach dokonanych spłat.

(5) Osoby, dotknięte zmianami wpisów w księgach wieczystych oraz skutkami zastosowania innych przepisów artykułu niniejszego, nie mogą rościć z tego tytułu żadnych pretensji do funduszu ani do Skarbu Państwa.

Art. 4. (1) Przedsiębiorstwa górnicze na obszarze ziem, wymienionych w art. 1, obowiązane są, poczynając od dnia 1 stycznia 1939 r., niezależnie od świadczeń, przewidzianych w przepisach, określonych w art. 1, przeznaczać odpowiednie środki na utrzymanie istniejących dotychczas instytucji i urzędów pracowniczych.

(2) Wysokość i rodzaj tych środków ustala układ zbiorowy pracy, a w przypadku sporu — orzeczenie komisji rozjemczej, przewidzianej w art. 2. Do egzekucji tych świadczeń stosuje się przepisy o egzekucji podatków i danin publicznoprawnych.

(3) Przepisy ust. (2) stosuje się odpowiednio przy ustanawianiu i ściąganiu składek od pracowników na rzecz instytucji i urzędów pracowniczych, określonych w ust. (1).

Art. 5. (1) Działalność rad zakładowych, powołanych przez władze polskie na ziemiach, wymienionych w art. 1, kończy się z chwilą wybrania nowych rad zakładowych. Do tego czasu działają one na podstawie przepisów, określonych w art. 1, z tym, że powoływanie i odwoływanie całej rady albo poszczególnych jej członków należy do obwodowego inspektora pracy.

(2) Wybór nowych rad zakładowych nastąpi w czasie do dnia 1 maja 1940 r. Terminy wyborów w poszczególnych zakładach pracy ustali obwodowy inspektor pracy.

Art. 6. Uprawnienia władz, określone w ustawie z dnia 21 grudnia 1937 r. o środkach przeciwko unieruchamianiu zakładów pracy

i przeciwko masowemu zwalnianiu pracowników, jak również o normowaniu terminów wymówień pracownikom tych przedsiębiorstw (Zb. ust. i rozp. państwa czesko-słowackiego nr 253), przekazuje się okręgowemu inspektorowi pracy.

Art. 7. (1) Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc wszelkie przepisy w zakresie objętym tą ustawą.

(2) W szczególności tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 25 lutego 1920 r. o radach zakładowych i okręgowych w górnictwie (Zb. ust. i rozp. państwa czesko-słowackiego nr 144);
- 2) ustawa z dnia 12 sierpnia 1921 r. o delegacjach zakładowych (Zb. ust. i rozp. państwa czesko-słowackiego nr 330);
- 3) ustawa z dnia 24 lutego 1920 r. o uczestnictwie górników w zarządzaniu kopalniami i o udziale w czystym zysku (Zb. ust. i rozp. państwa czesko-słowackiego nr 143), przy czym uchyla się skutki działania tej ustawy od dnia 1 stycznia 1939 r.;
- 4) § 13 ustawy z dnia 21 grudnia 1937 r. o środkach przeciwko unieruchamianiu zakładów pracy i przeciwko masowemu zwalnianiu pracowników, jak również

o normowaniu terminów wymówień pracownikom tych przedsiębiorstw (Zb. ust. i rozp. państwa czesko-słowackiego nr 253).

Art. 8. Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolite polskie teksty przepisów, wymienionych w art. 1 i 6, z uwzględnieniem odpowiedniego podziału na części, rozdziały i tytuły, nową numeracją artykułów, jak również ze zmianami, wynikającymi z ustawy niniejszej oraz z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitych tekstów, przy równoczesnym dostosowaniu brzmienia przepisów do obowiązującego stanu prawnego.

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski